

29 november 2018

MAP5 gefaald: waterkwaliteit West-Vlaanderen slechter dan na MAP4

Het mestrapport van de VLM heeft op zich doen wachten, maar vandaag verschenen de cijfers uiteindelijk toch. En die zijn niet verkeerd te interpreteren: het Mestactieplan 5 haalt de normen niet.

Doel was om 5% overschrijdingen voor nitraten, maar op Vlaams niveau werden 28% vastgesteld en voor West-Vlaanderen ziet het er nog slechter uit: voor het Leiebekken landen we op 47% en het Ijzerbekken zelfs op 57%.

‘Het Mestactieplan 5 had door een gebiedsgerichte en stimulerende aanpak goede cijfers moeten halen, als we minister Schauvliege in 2014 mochten geloven.’ geeft Bart Vanwildemeersch van de West-Vlaamse Milieufederatie aan. ‘Maar het plan is over de hele lijn gebuisd. Voor het Ijzerbekken kenden we in 2014 44% overschrijdingen van de nitraatnorm en voor het Leiebekken was dat 33%, een pak beter als deze resultaten.’

De West-Vlaamse Milieufederatie wijst er op dat deze waarden ook voor de burger direct voelbaar zijn. Deze zomer zijn heel wat wateren onbruikbaar geworden voor recreatie door zeer giftige blauwwieren. Die zijn rechtstreeks het gevolg van de hoeveelheid nitraten in het water. ‘Maar dat is niet het enige. Bij het afsterven van deze wieren, wordt ook de zuurstof uit het water getrokken voor het rottingsproces. En dat leidt tot grote vissterfte. Vissen die het deze zomer ook al niet gemakkelijk hadden door de droogte en het onttrekken van het laatste oppervlaktewater voor de besproeiing van velden.’

De West-Vlaamse Milieufederatie wil het gewicht van dit falende beleid niet volledig leggen bij ‘de boeren’. Volgens de federatie gaat het hier over een systeemfout, die je niet corrigeert door wat te morrelen in de marge. ‘De enorme druk die er door de verwerkers op de boeren wordt gelegd, de enorme intensivering van de groenteteelt in het Ijzerbekken, de kleine winstmarges waardoor boeren moeten besparen op niet-productieve investeringen, de blijvende druk van de veestapel in West-Vlaanderen, het gebruik van kunstmest, de kost van mestverwerking, de serreteelt, ... De combinatie van dit alles is onhoudbaar op een klein gebied als West-Vlaanderen.’, volgens Vanwildemeersch.

De West-Vlaamse Milieufederatie wijst er ook op dat de natuurlijke buffers voor uitspoeling van mest nagenoeg verdwenen zijn uit het landschap. ‘Het zijn die buffers, zoals bijvoorbeeld riet en poeltjes, die nitraten uit het water halen, of akkerranden met groen, die met hun wortels zorgen dat de mest niet afstroomt.’ geeft Vanwildemeersch mee. ‘De Vlaamse Regering heeft, bijvoorbeeld, 15 jaar geleden beslist om de boer te verplichten om minstens één bewerkingsvrije meter te hebben tussen de rand van de akker en een waterloop. Dit om de waterloop te beschermen van mest en pesticiden. Pas deze zomer werd aangekondigd dat deze regel zou worden gehandhaafd. Welk nut hebben papieren reglementen?’

De West-Vlaamse Milieufederatie zal aan de hand van deze cijfers met Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu aan tafel zitten om een algemeen Vlaams standpunt voor de milieusector te bepalen voor het volgende Mestactieplan. Dat nu wordt geschreven. ‘Maar de eerste versies zien er alvast niet veelbelovend uit.’ sluit Vanwildemeersch af.

Contact:

West-Vlaamse Milieufederatie

Bart Vanwildemeersch | Beleid & communicatie

050 70 71 07 of 0496 88 23 98

www.westvlaamsemilieufederatie.be